

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΚΟΜΙΔΗΣ ΤΟΥ ΛΕΙΨΑΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τήν Πέμπτην, 3^{ην} /16^{ην} Νοεμβρίου 2017, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἡ ἐκκλησία ἐορτάζει οὐχί τήν μνήμην τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἀλλὰ τήν μετακομιδὴν τοῦ τιμίου λειψάνου αὐτοῦ εἰς Λύδδαν ἐκ τῆς Ρώμης, ἔνθα ἐμαρτύρησε περὶ τό 305 μ. Χ. ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. Εἰς Λύδδαν μετηνέχθη τό λείψανον τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ἐπειδὴ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης εἶχεν οὗτος τήν καταγωγὴν ἐκ μητρός αὐτοῦ. Ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἀργότερον, ὅτε ἦλθεν ἡ Ἁγία Ἑλένη εἰς τοὺς ἁγίους Τόπους μεταξύ 326-336 μ.Χ., ἔκτισε πρὸς τιμὴν αὐτοῦ μεγαλοπρεπῆ ναόν, συντηρηθέντα ἕως τῆς σήμερον καὶ συγκαταλεγόμενον εἰς τὰ Πανάγια Προσκυνήματα τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

Ἐορτάζεται ὅθεν τήν 3^{ην} Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους ἡ μνήμη τῆς μετακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Λύδδῃ ἀνεγερθέντος Ναοῦ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ.

Α΄ Ἡ ἐορτὴ εἰς Λύδδαν.

Τήν πρωΐαν τῆς ἐορτῆς προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας ἐπὶ τῇ ἐορτῇ ταύτῃ ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος , συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἰσυχίου, καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καὶ Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Ἱερομονάχων, ὡς τῶν Ἀρχιμανδριτῶν Στεφάνου, Νήφωνος καὶ τοῦ Δραγουμανεύοντος π. Ματθαίου, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου καὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Λεοντίου ἑλληνιστί, ρωσιστί καὶ ρουμανιστί καὶ τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος ταύτης ἀραβιστί καὶ μετέχοντος εὐσεβοῦς λαοῦ, Ὁρθοδόξων τῆς πόλεως τῆς Λύδδης καὶ ἄλλων πόλεων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῆς Παλαιστίνης καὶ προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσσίας, Ρουμανίας, Οὐκρανίας καὶ Κύπρου.

Πρὸς τὸν εὐσεβῆ λαόν τοῦτον ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Τοῖς ρεῖθροις τῶν αἱμάτων σου, τῆς ἀπάτης τήν φλόγα, ἀπέσβεσας μακάριε, καὶ τυράννων τὰ θράση εἰς τέλος ἐξηφάνισας καὶ Χριστὸν ἐδόξασας, Γεώργιε ἀθλοφόρε· ὅθεν στέφος ἐδέξω ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καὶ Προσκυνηταί.

Ἡ ἱερὰ μνήμη τῆς καταθέσεως τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος

Γεωργίου ἐν τῷ ἐν τῇ ἱστορικῇ πόλει Λύδῃ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ Ναῶ, ὡς καί ἡ μνήμη τῶν ἐγκαινίων τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου Ναοῦ, συνεκάλεσεν πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐνταῦθα. Καί τοῦτο ἵνα εὐχαριστιακῶς τιμήσωμεν τοῦ Χριστοῦ τό γεώργιον, τόν γενναῖον ἐν μάρτυσι καί κήρυκα τῆς ἀληθείας, τόν σοφόν Γεώργιον.

Ὅντως ὁ Γεώργιος ἀνεδείχθη Μέγας μεταξύ τῶν μαρτύρων τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· καί τοῦτο, διότι τό μαρτύριόν του συνεδέθη μέ τό κήρυγμα τοῦ ὑπέρ τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ. Τοῦτο δέ ὅλον γέγονεν ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ σκληροῦ διώκτου τῶν Χριστιανῶν Διοκλητιανοῦ, τοῦ Ρωμαίου Αὐτοκράτορος, ὑπερμάχου τῆς εἰδωλολατρείας καί πολυθείας. «Λαμπρῶς οὖν τόν Χριστόν θεόν τε καί θεοῦ Υἱόν ἀνακηρύξας, παρρησιάζεται τήν εὐσέβειαν, δηλονότι τήν Εὐαγγελικὴν ἀλήθειαν. Διό κρατηθεὶς ,παντοίαις καί ἀμετρήτοις βασάνοις ἐκδίδοται», λέγει ὁ Συναξαριστής αὐτοῦ.

Ὁ σοφός Γεώργιος ἐκήρυττε τόν θεόν Λόγον, τόν φανερωθέντα ἐν σαρκί ὡς κηρύττει καί ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «καί ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ». Καί ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ ὁ Χριστός διότι ἀπεδείχθη περιτράνως ὅτι οὗτός ἐστὶ ἡ αὐτοαλήθεια καί τό φῶς τοῦ κόσμου. «Ἐγὼ εἶμι τό φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς» (Ἰωάν. 8,12).

Ἡ ἀκλόνητος πίστις τοῦ ἁγίου Γεωργίου εἰς τό φῶς τῆς ἀληθείας καί τῆς ζωῆς, δηλονότι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀναμφιβόλως συνέβαλε τά μέγιστα εἰς τήν κατάργησιν τοῦ ψεύδους τῆς εἰδωλολατρείας καί τῆς δαιμονολατρείας, οἱ ὁπαδοί τῆς ὁποίας ἐπίστευον ὅτι φονεύοντες τούς πιστούς τῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας καί τοῦ φωτός, προσφέρουν λατρείαν εἰς τόν θεόν κατὰ τόν προφητικόν λόγον τοῦ Ἰησοῦ λέγοντος, «ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ (θά νομίσῃ) λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ, (Ἰωάν. 16,2).

Ἡ παγκοσμίως τιμωμένη μνήμη τῆς προσωπικότητος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἀποτελεῖ ἀδιάψευστον μαρτυρίαν ὅτι «μακάριοί εἰσι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν», (Ματθ. 5,10). Ὁ ἀληθὴς Χριστιανός, ἀδελφοί μου, εἶναι βέβαιον ὅτι θά ὑποστῇ διωγμόν, περιφρόνησιν καί χλεύην, ἐάν μὴ καί κακομεταχείρισιν. Καί τοῦτο διότι δικαιοσύνη ἐν Χριστῷ σημαίνει κάθε ἀρετήν. «Δικαιοσύνην δέ νῦν καθόλου πᾶσαν ἀρετήν ὠνόμασε», ἐρμηνεύει ὁ Ζιγαβηνός. Αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς ἐν Χριστῷ δικαιοσύνης προβάλλεται ὡς ζωντανόν παράδειγμα ὁ ἅγιος Γεώργιος ὁ Μεγαλομάρτυς, τοῦ ὁποίου «ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ πρὸς τόν θεόν, τόν ἰσχυρόν, τόν ζῶντα» (Ψαλμ. 41,3) κατὰ τόν ψαλμωδόν.

Τοῦτο ἐξάλλου διατυπώνει ἐναργέστατα καί ὁ μελωδός λέγων «Τοῖς ρεῖθροις τῶν αἱμάτων σου, τῆς ἀπάτης τῆς φλόγα ἀπέσβεσας μακάριε καί τυράννων τά θράση εἰς τό τέλος ἐξηφάνισας καί Χριστόν ἐδόξασας, Γεώργιε ἀθλοφόρε· ὅθεν στέφος ἐδέξω ἀφθαρσίας καί ζωῆς ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου».

Τό παράδειγμα τοῦ ἁγίου Γεωργίου διδάσκει ὅτι ἡ πρώτη φροντίς καί μέριμνα τοῦ Χριστιανοῦ πρέπει νά εἶναι ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τήν φθοράν τῆς ἀμαρτίας, δηλονότι ἡ ἐν Χριστῷ ἐλευθερία. Ἡ ἀληθινὴ ὁμως ἐλευθερία ἐπιτυγχάνεται, ὅταν ὁ ἄνθρωπος γενικώτερον καί ὁ ἄνθρωπος τῆς Ἐκκλησίας εἰδικώτερον ἀποκτήσῃ νοῦν Χριστοῦ. Ὅταν δηλαδή ὁ ἄνθρωπος ἀναγεννηθῇ πνευματικῶς. Ὅταν δεχθῇ τόν φωτισμόν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος: «ἡμεῖς δέ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν», (Α Κορ. 2,16), λέγει ὁ σοφός Παῦλος.

Καί ἄλλαχοῦ ὁ ἀπόστολος Παῦλος παραγγέλλει λέγων: «Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἀδελφοί μὴ συσχηματίζεσθαι τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθαι τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοὸς ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον», (Ρωμ. 12,20 καὶ ἀναλυτικώτερον, ἀδελφοί μου σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴν ἐξομοιώνεσθε πρὸς τὸν τρόπον τῆς ζωῆς τῶν ὑλοφρόνων ἀνθρώπων πού εἶναι προσκολλημένοι εἰς τὰς ματαίας σκέψεις καὶ φροντίδας τοῦ παρόντος βίου, ἀλλὰ νὰ μεταμορφώνησθε διὰ τῆς ἀποκτήσεως νέων Χριστιανικῶν φρονημάτων, ὥστε νὰ διακρίνητε, ποῖον εἶναι τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ τὸ ὁποῖον εἶναι ἀγαθόν καὶ εὐάρεστον εἰς αὐτόν, εἶναι συγχρόνως καὶ τέλειον.

Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῶν ἐν οὐρανοῖς συμπολιτῶν τοῦ Χριστοῦ. Οἱ συμπολιτῆται δέ καὶ φίλοι τοῦ Χριστοῦ εἶναι οἱ ἅγιοι καὶ ἡ πληθώρα τῶν μαρτύρων οἱ ὁποῖοι κοσμοῦν τὸ ἐπίγειον καὶ οὐράνιον οἰκοδόμημα τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ σήμερον τιμώμενος ἅγιος Μεγαλομάρτυς Γεώργιος, «ὥς ἥλιος ἔμψυχος φανεῖς» διὰ τῶν ἀγίων αὐτοῦ λειψάνων οὐδέποτε ἐπαύσατο πρεσβεύειν ὑπὲρ πάντων τῶν ζητούντων τὴν συναντίληψιν καὶ βοήθειαν αὐτοῦ. Διό καὶ ἡμεῖς οἱ τελοῦντες τὴν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην μετὰ τοῦ μελωδοῦ εἵπωμεν: καὶ ἐν θαλάσῃ μέ πλέοντα, ἐν ὁδῷ μέ βαδίζοντα, ἐν νυκτί καθεύδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμάκαρ Γεώργιε καὶ ἀξίωσον ποιεῖν τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὖροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν ὁ προσδραμών ἐν τῇ σκέπῃ σου», Ἀμήν.

Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Νικόδημος ἐδεξιώθη τὴν Πατριαρχικὴν συνοδείαν καὶ πολλοὺς εἰς τὸ ἡγουμενεῖον. Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε (διὰ προσφωνήσεως, ἥτις ἀναρτηθήσεται προσεχῶς). Τὴν μεσημβρίαν ὁ ἡγούμενος καὶ τὸ Κοινοτικόν Συμβούλιον παρέθεσε τράπεζαν εἰς τὸν Μακαριώτατον καὶ τὴν συνοδείαν Αὐτοῦ.

Β΄ Εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἀγίου Γεωργίου Νοσοκομείου.

Εἰς ταύτην, κειμένην πλησίον τοῦ Πατριαρχείου, συνημμένην τῇ Μονῇ τῶν Ἀρχαγγέλων, προεξῆρξε τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀφ' Ἑσπέρας καὶ τῆς θείας Λειτουργίας ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος, συλλειτουργοῦντων Ἀγιοταφιτῶν Πατέρων, ψαλλόντων τῶν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Εὐσεβίου, τοῦ π. Δημητρίου καὶ μοναζουσῶν τοῦ Πατριαρχείου καὶ μετέχοντος προσευχομένου εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος ἐκ μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ λαϊκῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας.

Ἡ καλῶς ἐπιμελουμένη τῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καθηγουμένη μοναχὴ Πανσέμνη ἐδεξιώθη τὴν Ἀρχιερατικὴν Συνοδείαν καὶ τὸ ἐκκλησίασμα εἰς τὸ ἡγουμενεῖον.

Γ΄. Εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἀγίου Γεωργίου Ἑβραϊκῆς.

Εἰς ταύτην ἀφ' ἑσπέρας προεξῆρξε τοῦ Ἑσπερινοῦ ὁ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γουμενίσσης Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀγαθάγγελος, τῆς δέ θείας Λειτουργίας τὴν πρωΐαν τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, συμμετέχοντος εὐλαβοῦς ἐκκλησιάσματος ἐκ μοναχῶν, μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας καὶ προσκυνητῶν.

Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἡ ἀνακαινίζουσα τὴν Ἱεράν Μονὴν ὀσιωτάτη ἡγουμένη

Ἄννα ἐδεξιώθη πάντας εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

```
ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"  
returns="included" maximum_entity_count="500"]
```

<http://youtu.be/KP2YphuMon4>